

Til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) vil jeg sige, at der er ikke Tale om, at vi vil udelukke Kvinderne fra at blive Præster. Man kan godt sige, at i Realiteten udelukker vi i Dag Kvinderne fra at blive Præster, men eftersom der ikke er en eneste kvindelig Kandidat, som i Dag ønsker at blive ordineret til Præst af en Biskop, kan det ikke siges at have nogen Betydning. Hvad vi ønsker, er blot, at Sagen ikke afgøres paa dette Tidspunkt, hvor Sindene, ikke mindst de religiøse Sind, og de alvorligt tænkende er i stærk Uro. Der er mange, som hurtigt tager Standpunkt til denne Sag, idet den udelukkende betragtes fra et Kvindesags-synspunkt eller fra et ganske ureligiøst Synspunkt, men jeg tror, at de Mennesker, som har Folkekirken kær, og som gerne vil bevare Enigheden, Samdrægtigheden og Forstaaelsen indenfor den, ligger det varmt paa Sinde, at denne Sag bæres frem paa en lempeligere Maade. Det har altid været Rigsdagens Skik at lovgive paa kirkelige Omraader, naar man har haft Følelsen og Forstaaelsen af, at der var Stemning for det, man ønskede at fremføre. Og man kan ikke fra Statens Side fastholde, at der indenfor Folkekirken er Stemning for og Ønske om, at denne Sag i Øjeblikket skal gennemføres.

Jeg maa bestemt fastholde, at vi ikke vil udelukke Kvinderne, det er ikke det, vi ønsker paa dette Tidspunkt, vi ønsker kun, at der skal blive mere Tid til at overveje og drøfte Sagen, at den skal blive mere afklaret, inden vi gaar til en Lovgivning paa dette Omraade. Den højt-ærede Statsminister talte om, at han kunde ikke indse, der var nogen Basis for at nægte Kvinderne Adgang. Der er altsaa den, at der neppe kan siges at være Klarhed over Spørgsmaalet. Veltalenhed hos en Kvinde mener jeg dog er for lidt til at give hende Adgang til at blive Præst. Der er ganske vist mange veltalende Kvinder til, og jeg skal villigere end nogen anden indrømme, at jeg mange Gange, naar jeg har siddet i en Kirke og hørt en Mand prædike, har tænkt, at jeg kendte mange Kvinder, som kunde gøre det ti Gange bedre. Grunden til min Stilling er ikke den, at jeg ikke tror, at en Kvinde kan prædike, det, som i Dag ligger for, er ikke den Side af Sagen, hvorvidt Kvinder egner sig til Stillingen, men denne, at der paa nærværende Tidspunkt og under den foreliggende Form skal gribes ind og gennemføres en Reform i vort kirkelige Liv, inden Kirken selv er

kommet til Klarhed og har taget sit Standpunkt i denne Sag.

Kirkeministeren (Povlsen): Nu fik vi altsaa at vide, hvad man skal forstaa ved Kirke og Menighed. Derved skal man forstaa, hvad den ærede Ordfører kaldte „Kirkefolket“. Det er ikke saa let at forstaa. Derimod fik vi en meget klar Udtalelse, idet den ærede Ordfører sagde, at det var Menighedsraadene. Jeg drister mig dog til at mene, at Kirke og Menighed er noget mere end Menighedsraadene, ellers stod det meget kummerligt til her i Danmark, eftersom Menighedsraadene kun er Udtryk for et uhyre kummerligt lille Mindretal. Men naar den ærede Ordfører mener det, har hun jo den allerbedste Garanti, idet det er disse Menighedsraad, som hun altsaa mener er Kirke og Menighed — jeg mener det ikke —, der skal afgøre, hvorvidt Kvinderne skal rykke ind i Embederne eller ej. Saa jeg synes ikke, at den ærede Ordfører behøver at være bekymret i saa Henseende.

Den ærede Ordfører mener, at man skal være varsom og ikke gøre noget, som kan volde Splid indenfor Folkekirken, som kan sprænge Menighederne indenfor Folkekirken. Tror den ærede Ordfører, at Menighederne indenfor Folkekirken vilde blive sprængt derved, at en Sogne-menighed kom og bad om at faa en kvindelig Præst? Jeg er ganske rolig i saa Henseende. Og naar der er en saadan Menighed, der virkelig ønsker en kvindelig Præst, hvorfor skal den saa ikke have Ret til at faa den kvindelige Præst, som den ønsker? Jeg kunde ønske, at den ærede Ordfører skulde begrunde dette lidt stærkere: Hvad er det for en Magt, som her med nogen som helst Ret skulde kunne optræde hindrende?

Saa siger den ærede Ordfører, at der er ikke Spor af Grund til det, for der er slet ingen kvindelige Kandidater. Ja, der er for Tiden ikke ret mange kvindelige Kandidater, der har for øvrigt været en kvindelig teologisk Kandidat hos mig og spurgt, om der var nogen Mulighed for at blive Præst nogen Sinde og dertil svarede jeg, at jeg skulde gerne medvirke dertil, og jeg har gjort mit bedste i saa Henseende. Desværre synes det jo, som om en af hendes Kønsvæller vil virke i modsat Retning. Men tror den ærede Ordfører, at der er ret mange Kvinder, som under de Vilkaar, de vil komme til at staa overfor her, hvor det er forbudt dem at blive Præster, vil inklade sig paa det teologiske